МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ ДИЗАЙНУ І МИСТЕЦТВ
Факультет «Дизайн»
Кафедра «Мультимедійний дизайн»

Кучеренко Катерина Валеріївна

АНІМАЦІЙНИЙ РОЛИК «ЦІНА СВОБОДИ»

Кваліфікаційна робота на здобуття СВО «Бакалавр»
зі спеціальності 022 Дизайн
ОПП «Мультимедійний дизайн»

Кваліфікаційна робота містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело.
_____ К. В. Кучеренко

Керівник: Кліманов Сергій Валерійович
Викладач

Харків–2022

ЗМІСТ

ВСТУП 2

АНАЛІЗ АНАЛОГІВ 6

1.1 Анімаційний короткометражний фільм «Україна». 6

1.2 Анімаційний короткометражний фільм “Nebesna Sotnya” 7

1.3 Анімаційний короткометражний фільм “Mia y La Roca Perdida” 7

1.4 Анімаційний короткометражний фільм “Spring Herald - 春天的信使” 8

1.5 Анімаційний короткометражний фільм “Home” 9

1.6 Анімаційний короткометражний фільм “Visitors” 9

1.7 Опенінг Торинського кінофестивалю “LE STANZE DI ROL” 10

1.8 Анімаційний короткометражний фільм “That House” 10

1.9 Анімаційний короткометражний фільм “Minima: Manifesto” 11

1.10 Анімаційний короткометражний фільм “Passage” 11

КОНЦЕПЦІЯ ПРОЕКТУ 13

ВИСНОВКИ 16

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ 18

ДОДАТОК І 19

ДОДАТОК ІІ 25

ДОДАТОК ІІІ 28

ВСТУП

Свобода – це суто суб'єктивне переживання людини, що виникає і живе у його власній голові. Це особисте почуття кожного. Вільна істота не підкоряється волі інших у примусовому порядку. [1]Свобода гарантує повагу волі людини і має на увазі, що кожен відповідає за свої дії.

Користь свободи полягає в тому, що людина почувається завдяки їй легко, незалежно, впевнено, у неї з'являється сенс у житті, її розум звільняється від усіляких штучних обмежень та заборон, які заважають насолоджуватися життям. Легкість, простота, можливість розвиватися, спокій та впевненість – все це дає людині свободу. Завдяки цьому почуттю він приходить до розуміння безмежності своїх можливостей. Тільки для цього важливо не просто відчувати свободу, а сприймати її як ідею, сформулювавши для себе повноцінну концепцію свободи, щоб знати, як саме жити, що робити, чого прагнути, будучи вільним. Ідея свободи тим і прекрасна, що може бути гнучкою і кожна людина може її видозмінювати з урахуванням своїх бажань. [2] На те вона і свобода, щоб ми були вільні у своєму розумінні.

Однією із основ цієї ідеї є свобода думки. Я вважаю, що свобода починається саме із цього. Коли людина вільна у своїх думках, коли вона має над ними владу, вона вже може вважати себе вільною. Тому що найголовніше у житті вільної людини – це бути вільним у своїй голові, тоді і в іншому буде більше свободи.

Ще одна важлива основа свободи є відчуттям незалежності. Чим менше ми від чогось чи когось залежимо, тим краще себе почуваємо. Можна сказати, що свобода – це певною мірою відсутність несвободи, зокрема, відсутність залежності. Особливо важливо бути незалежним від інших людей, тому що в

деяких випадках така залежність, якщо вона є, просто нестерпна. Люди можуть дозволяти собі багато зайвого щодо нас, якщо вони бачать, що ми від них залежимо. Ось чому популярне таке розуміння свободи, як незалежність від інших людей. До такої свободи люди прагнули протягом усієї своєї історії, вони за неї боролися, боролися, гинули, жертвували собою, аби лише бути незалежними. Коли ти незалежний від людей – це чудове почуття, воно полегшує наше сприйняття життя. Ми відчуваємо себе сильними та впевненими.

Також свобода пов'язана з такими поняттями, як моральні принципи. Пов'язані вони тому, що особистість, яка має свободу, повинна думати про свободу інших таких самих особистостей. Можна взяти як приклад дві заборони, які, на думку більшості людей, приймаються як справедливі та розумні: не можна брати те, що належить іншим; не можна вбити іншу людину. Крадіжки та вбивства - це злочини, карані законами всіх країн. Існують закони та суспільні норми, яким люди підкоряються.

Кожна людина повинна сама розуміти свої межі. Вихід за рамки порушуватиме свободу іншої особи, підуть негативні наслідки. Грані вашої свободи не повинні порушувати межі свободи іншої людини.

Найстрашніший злочин проти людей — це забрати їхнє життя, забрати можливість жити вільно, незалежність і свободу думки, а назва цьому — війна. Війна – це жорстокі дії людей проти людей. Вона руйнує сімейні цінності, виводить принципи любові та дружби на другий план, заважає жити вільним і щасливим життям, приносячи до неї лише біль та розчарування. Після війни життя ніколи не буде таким як було. Багато письменників і поети вказували на жорстокість війни, на її руйнівний початок, наголошуючи, що треба остерігатися нових воєн, які забирають велику кількість людських життів.

Війна не шкодує молодих, ні старих, ні хворих, ні маленьких дітей. Тут на різних сторонах фронту можуть опинитися близькі люди. Життя можна втратити за лічені хвилини. Дуже шкода, що дехто сприймає війну як гру, політичну наживу, можливість поневолити націю, захопити землі.

З четверга 24 лютого, президент Росії оголосив про початок «спеціальної воєнної операції» на території України, розгорнувши повномасштабну російсько-українську війну. [3] В історії нашої Батьківщини настали дні, які назавжди залишаться в народній пам'яті, як великі та трагічні моменти, свідчення мужності, стійкості та самопожертви. Війна залишила свій страшний слід у кожній родині України. Ми зберігаємо пам'ять про наших солдатів, які відстоюють свободу та незалежність Батьківщини на фронті. У цій війні вирішується питання про існування нашої країни, нашого народу.

Ми сьогодні боремося за нашу свободу, незалежність, за право бути вільною людиною на своїй землі.

Актуальність цього ролики полягає в тому, що в момент створення в Україні відбувається повномасштабна російсько-українська війна. Саме зараз на території України мужні українські військові, які нещодавно жили звичайним, спокійним життям, мужньо борються за незалежність та свободу українського народу.

В ролику застосовуються суто авторські графічні прийоми. Класична покадрова анімація виконана у живописному стилі, який і є головним акцентом у створенні авторського стилю. У цьому полягає **новизна** проекту.

АНАЛІЗ АНАЛОГІВ

1.1 Анімаційний короткометражний фільм «Україна». Робота виконана у 2022 році режисером, аніматором та ілюстратором Філіппом Моріні (Filippo Morini) із Мілана, який народився та виріс у сільській місцевості Італії.

Короткометражний анімаційний фільм «Україна»[1], натхненний подіями, що розгортаються в Україні у 2022 році, та зроблений у підтримку українського народу у такий не легкий час (Рис. 1). Багато аніматорів та інших творчих людей підтримують Україну, та цей аніматор не став винятком. Графіка наче дихає свободою, у кадрах дуже багато простору, що робить настрій глядача краще та дає розслабитися, що є дуже важливим для кожного українця. Реалістична графіка та плавна традиційна анімація заворожує, робить роботу живою. Кольори переважно теплі та яскраві і уся картина виглядає сонячною та спокійною.

Сюжет роботи розгортається в традиційному сине-жовтому полі, що натякає нам на рідні місця для кожного українця. На горі сяє сонце, а крізь повітря роздається наполегливий звук цикад у пшеничним полі. Молода дівчина шукає того, кого не бачила вже дуже давно. На мою думку, це рай, та дівчина загибла на війні, про це каже її білий одяг, та хлопець, що виліз прямо з колосся, наче лежав там, та чекав на свою кохану, щоб потім піти далі. Коли вона побачила свого коханого, то побігла одразу до нього, він також був у білому одязі. Вони впали на землю, щасливі. Або, може це не рай, український світ без війни, яка ніколи до нас не прийде, де небо синє-синє, а колосся не згоріли, та не зім’ялися під вагою ворожнечої техніки. Робота закликає усіх побачити, яка Україна гарна та спокійна, коли немає війни, що тут живуть звичайні дівчата та парубки, що бажають кохати, а не вмирати.

[1] https://www.filippomorini.com/Animation/UKRAINE

1.2 Анімаційний короткометражний фільм "Nebesna Sotnya" виконали українські аніматорки Дарієй Згуровець і Тетяной Фукс разом з креативним агентством "Green Penguin" у 2022 на честь героїв Небесної сотні. У 2022 році відзначається восьма річниця Революції гідності. 8 років, як більше сотні відважних і відчайдушних людей пожертвували своїм життям заради того, щоб Україна стала справді незалежною від згубного впливу в усіх сферах українського життя. Ролик зроблений, тому що все більше людей з кожним роком забувають про таку трагедію, про людей, які загинули. Ідея заснована на особистій історії головного героя. Це той хлопчик, який намагається намалювати свої враження від подій, які забрали життя його батька. Ідея вірності дітей пам'яті померлих батьків покладена в основу відео.

Графіка анімації "Nebesna Sotnya"[2] виглядає стилізовано, з використанням текстурних пензлів, що робить роботу наче дитячим малюнком за своїм стилем. (Рис. 2) Це зроблено для того, щоб анімація не відволікала від сюжету, та щоб ми могли побачити жорстокий світ очима дітьми. На більшості кадрів ми бачимо саме Майдан. Історія пофарбована у дві кольорові схеми, щоб краще передати минуле і сьогодення, смуток і віру в майбутнє.

1.3 Анімаційний короткометражний фільм "Mia y La Roca Perdida", авторкою якого є Урсула Ечеверрія (Ursula Echeverria), яка родом з Лос-Анджелесу. Анімаційний ролик "Mia y La Roca Perdida"[3] було виконано у 2019 році.

Сюжет анімації складається з маленького епізоду життя маленької дівчинки Mia. (Рис. 3) Вона дуже любить грати у своїй уяві. Її друг-гігант-Рок втратив ніс. Мама хоче, щоб вона прибрала свою кімнату, але пошуки кам'яного носа,

[2] https://www.behance.net/gallery/137365207/Nebesna-Sotnya

[3] https://www.ursulaecheverria.art/2danimation/2019/7/18/mia-y-la-roca-perdida

здається, набагато цікавіше та не витримає відкладення. До того ж, напевно, його взяв Пиловий зайчик. Міа каже, що він частенько робить щось таке, щоб позлити усіх оточуючих. Пролітаючи по небу, бігаючи в лісі, вона добирається до нори цього зайчика. Але така халепа, вона дізнається, що він таки не крав носа кам'яного велетня. Мама перериває гру і дівчина повертається до реальності. Але все ж таки Міа згадала, що її камінь весь час тримали під подушкою. Мама приходить, щоб допомогти їй прибрати, але дівчина знов потрапляє в пастку своїх фантазій та захоплюється вже новою грою.

У цьому аналозі традиційна покадрова графіка, з гарними локаціями, що виконані за допомогою текстурних пензлів, наче намальовано дитячими восковими олівцями. Кадри в основному рясніють світлими кольорами, роблячи усе, що відбувається – фантазійним. У першій частині анімації переважає рожевий колір, а у другій, де з'являється кролик – синій.

1.4 Анімаційний короткометражний фільм "Spring Herald - 春天的信使".

Авторка анімації – студентки Кюрі Лу (Curie Lu), яка зараз навчається в Каліфорнійському інституті мистецтв на анімації персонажів. У своєму короткометражному фільмі 2019 року "Spring Herald - 春天的信使"[4] вона зображує дивовижне та казкове життя десь в стародавньому Китаю. (Рис. 4) За сюжетом дівчинка живе в храмі, який знаходиться на височенній горі. Вона просинається від дотику духу маленького дракона. Вона рада бачити свого малого друга. Дівчина, здається, чарівниця, тому вона робить якийсь ритуал з цим духом і він перетворюється на величезного дракона, на якому вона здіймається у небо та летить понад селищем та далі. Вони пролітаючи повз неймовірні краєвиди, дають змогу глядачу насолодитися красою природи Китаю. Авторська анімація гарно передає естетику та красу давньо-китайського життя.

[4] https://vimeo.com/345080533

Графіка, як у цій анімації – є дуже популярна у азіатів, бо вона нагадує їх традиційні анімаційні фільми. Кольорова гамма цієї роботи спокійна та ніжна, намальовано багато деталей, що можна розглядувати.

1.5 Анімаційний короткометражний фільм “Home”. Режисерка, карикатуристка та аніматорка Ерін Макдермотт (Erin McDermott), яка родом з Північної Кароліни, у своїй анімації 2019 року “Home”[5] передає всі свої теплі почуття до свого улюбленого міста, де вона народилась та провела своє щасливе дитинство. (Рис. 5) Весь ролик наповнений смутком та бажанням скоріш повернутися в те тепле та улюблене для неї місце. Чуттєвість, теплота та безтурботність, посилена спокійною кольоровою гаммою, повсякденний асоціативний ряд кадрів майже повертає глядача в безтурботне дитинство.

1.6 Анімаційний короткометражний фільм “Visitors”. Анімаційний ролик у 2019 році виконаний Фредом Чалки Вонгом (Fred Chalky Wong). Він народився в Гонконзі і вивчав анімацію персонажів у Каліфорнійському інституті мистецтв. Він стажувався в студії Intoxic у Гонконзі та працював художником-розробником у Sony Pictures Animation. Зараз проживає в районі Лос-Анджелесу.

Анімаційний ролик “Visitors”[6] про життя та дорослішання друзів біля маленького озера. (Рис. 6) У перших кадрах ми можемо побачити чітку лінію, що відділяє майбутніх друзів, але потім вони опиняються разом за нею, відтоді лінія зникає. Дівчинка і хлопчик, зустрівшись лише один раз біля маленького озерця, на довгі роки стали хорошими друзями, і йшли по життю разом до однієї ситуації, коли вони вже стали дорослими, що розірвала їх життєві шляхи. Весь цей час, і навіть після сварки, – це їхнє улюблене місце, яке завжди кликало їх повернуться і зануриться в ті солодкі спогади щодо їх молодості, яку вони тут провели. Відео

[5] https://vimeo.com/332550451

[6] https://vimeo.com/332991454

наповнено яскравими соковитими кольорами дитинства, які згодом змінюються на більш сумні та ностальгуючи відтінки блакитного та синього.

1.7 Опенінг Торинського кінофестивалю “LE STANZE DI ROL”. Анімацію зробила італійська аніматорка Маргарита Премуросо (Margherita Premuroso) у 2021 році, яка працює креативним директором в ELASTIC.TV. Весь ролик наповнений тривогою. (Рис. 7) Хаотичні зміни подій навівають почуття небезпеки. Глядач занурюється в небезпечне середовище, де неможливо щось зрозуміти та дуже складно щось передбачити. Опенінг “LE STANZE DI ROL”[7] весь зроблено в темно-синіх та фіолетових кольорах, щоб підкреслити містичність та нереальність всього, що відбувається.

1.8 Анімаційний короткометражний фільм “That House”. Авторка анімації студентка Джессіка Сю (Jessica Xu), яка закінчила навчання в Каліфорнійському інституті мистецтв на анімації персонажів. Головна героїня цього ролику “That House”[8] страждає від кошмарів, вона завжди прокидається посеред ночі та не може зрозуміти, що саме їй снилося. (Рис. 8) Вона знаходиться в самотньому, похмурому домі посеред поля. Він наче от-от розвалиться. На мою думку, він відображає емоційний стан головної героїні, її тривожність та втому. У кадрі, коли дівчина прокидається, ми можемо побачити на передньому плані зав’ялі квіти та фото, на якому зображена її мати. По сюжету ми можемо зрозуміти, що її мати хворіла, і ці квіти були для неї. Можливо, вона вже загинула, і тому дівчині сняться кошмари. Через них вона довго не може заснути та йде наверх, де до однієї кімнати ведуть вени людини. Коли вона заходить у кімнату – вона бачить серце, вириває його та прокидається з ним у руках. Це було серце її

[7] https://vimeo.com/647468317

[8] https://vimeo.com/332983779?embedded=false&source=vimeo_logo&owner=65481429

кошмару – вона перемогла, тепер вона може спати спокійно. Але для впевненості вона іде у поле, де хоронить це серце.

Цей аналог захоплює своєю плавною анімацією та темними кольорами, що передають усю тривожність головної героїні. Музикальний супровід додавав неприємного відчуття, що більш поглинало у страждання дівчини. У якийсь момент формат кадру змінився на квадратний, лише завдяки цьому ми можемо зрозуміти, що все, що відбувалося – було сном.

1.9 Анімаційний короткометражний фільм “Minima: Manifesto”. Ця робота була зроблена студією дизайну та анімації Ordinary Folk у 2022 році у Ванкувері за для підтримки система Minima. Як вони самі пишуть: «Коли мова йшла про те, щоб представити світову свою місію, Minima хотіла вийти на щось трохи інше, що зазвичай очікується від веб-компанії. Хоча їхня робота дуже технічна, їхня мета – повернути владу людям, які використовують блокчейн, тому ми розтягнули деякі нові м’язи та розробили намальований вручну зовнішній вигляд персонажів, щоб надати їхньому бренду людське відчуття».

Це досить арт-хаусна робота, де немає чіткого сюжету і ми можемо споглядати на картину лише способом асоціацій та метафор. (Рис. 9)

1.10 Анімаційний короткометражний фільм “Passage”. Цю роботу виконала Керіс Фіхан (Carys Feehan) у 2019 році. Вона валлійська аніматорка, яка живе в Санта-Кларіті, Каліфорнія. Вона навчалася анімації персонажів у Каліфорнійському інституті мистецтв. Вона народилася і виросла в Гонконзі.

Центром сюжету “Passage”[9] – є ковбой з шляпою-ліхтарем. (Рис. 10) Можливо, він якийсь загиблий дух, що не виконав якусь справу у житті і тепер блукає кам’яними пустелями в пошуках цього. Він подорожує на своєму коні, але, ось він бачить перед собою те, що шукав – перед ними розстилається величезна

[9] https://vimeo.com/338116332

гора. Маленький шматочок світла відділяється від нього і вказує, що його шлях лежить далі, на цю гору. Чоловік залишає свого коня, спускається, та йде через воду за ліхтариками світла. Він крокує до своєї мети.

Робота виконана за допомогою звичайної покадрової анімації у монохромній гаммі чорно-білих кольорів. На кадрах ми можемо бачити різні локації пустелі, де є кактуси та бігають саламандри. В цю ніч навколо немає жодної людини, подорож головного героя була самотньою. Яркe світло від капелюха було єдиним світилом у цій нічній темряві, що привертало увагу оточуючих тварин.

КОНЦЕПЦІЯ ПРОЕКТУ

Даний проект являє собою анімаційний ролик, виконаний за допомогою техніки двомірної анімації. Авторський сюжет є оригінальний динамічним стилем оповіді. Головною метою даного анімаційного короткометражного фільму є звернути увагу глядача до сучасних подій в Україні, а саме – до війни з Росією. Кожен день помирають сотні військових та мирних жителів, дітей та жінок ґвалтують. Війна триває вже вісім років, але тільки зараз, після початку повномасштабної війни, уся планета звернула на це свою увагу, та спостерігає наче в прямому ефірі за долею українського народу. Але останнім часом, якщо спостерігати за європейським медіа-простором, багато людей звикли до нашої ситуації та починають забувати, що кожен день на території України відбувається реальний геноцид. Вони хочуть просто закрити очі на усі події, та перевести фокус уваги на щось інше. Багато країн починають турбувати лише економічні проблеми та їй найскоріше рішення, вони хочуть щоб все скоріш закінчилося та стало як раніше, але раніше вже ніколи не буде.

Своїм роликом я хочу донести, що кожен українець зараз страждає, навіть якщо він зараз за кордоном у безпеці, його серце розривається від щоденних новин. І поки люди з інших країн спокійно живуть, українці воює за свою свободу та свободу усієї Європи, бо мають такого сусіда. Якщо кожен українець не буде мовчати, та розповсюджувати інформацію про геноцид в Україні – тим більше людей будуть нам допомагати. Моя робота, як аніматора – розчулити людей, та донести до них сучасну ситуацію в нашій країні.

Головний герой мого короткометражного фільму – звичайний українець, що спокійно проживав своє життя, доки не почалася війна. Тепер бути спокійним у нього не вийде, доки Україна не переможе. Перший час він не міг повірити, що

таке відбувається саме з ним, з його рідними, з іншими українцями. Ніхто з нас не заслуговував такої долі. Чоловік розумів, що може інші країни й допомагають Україні, але перемогти ми можемо лише тоді, коли усі об’єднаємося, та будемо воювати кожний на своєму фронті. Тому він вирішив вступити до ЗСУ зі своєю собакою, та боронити свою батьківщину.

Анімація починається з кімнати, в якій вимкнене світло, і горить лише одна свічка. На ліжку сидить чоловік, а біля нього сидить його вірний друг – пес. За вікном звучать гучні вибухи, від яких холоне кров. Дім більше не може бути безпечним. Кожну хвилину наростає відчуття страху за життя своїх близьких, за те, що тобі важливе, і саме воно штовхає чоловіка йти захищати свою країну.

Чоловік і пес вже будучи військовими патрулюють вулиці міста та шукають міни та снаряди, які не вибухнули. Пес щось знайшов та кличе напарника, і тут раптом в декількох метрах від них прилітає снаряд. Він вибухає від чого чоловік знепритомнів.

Раптом чоловіче прокидається в своєму будинку за містом. Прокидається і нібито ніколи не було ніякої війни. Він насолоджується куванням зозулі та збирається на прогулянку з собакою серед полів, таких любих і рідних. Така атмосфера повинна донести до глядача, що наше життя розвалилося в одну мить, і якщо б не країна-агресор, уся країна могла б жити спокійно, насолоджуватись краєвидами, та Втілювати свої мрії в життя. Тепер життя кожного українці стоїть на паузі, наче 24 лютого ми набрали у легені повітря та ніяк його не видихнемо.

Далі раптом він прокидається на ліжку в палатці. Біля нього ходить лікар і сидить його пес. Він почуває себе добре і виходить на вулицю. Там він бачить своїх побратимів та підходить до них з сильним бажанням боротися, та повернути все те, що окупанти посягнули забрати у всіх нас – безтурботне, щасливе життя. Побратими дуже раді їх бачити і готові надалі захищати нашу країну.

Після формування ідеї та сюжету анімаційного ролику, та детального аналізу аналогів, які допомагають розібратися з основними сучасними тенденціями анімації, було вирішено задіяти суто авторські графічні прийоми для створення авторського стилю, а також мову класичної покадрової анімації у стилі живопису якого було зроблено головний акцент.

Для графіки були використані багато текстурних пензлів, що робить картину живою та чарівною. В кадрах багато яскравих кольорів, що передають суцільний настрій подій. Коли ми бачимо на початку чоловіка, ми відчуваємо тривогу та небезпеку, це передано за допомогою кольорів та інших графічних, сюжетних деталей. Головний герой не є центром зображення, він наче зливається з усією картиною, що дає глядачеві спостерігати за усією картиною одночасно. Тобто емоції персонажа можна побачити крізь усі оточуючі деталі, а не безпосередньо за допомогою його емоціями на обличчі.

Музичний супровід був взятий з безкоштовної онлайн фонотеки, яка надається онлайн платформою YouTube для вільного використання творцями в своїх відео-проектах. Аудіо-доріжки не містять слів, тільки звуки природи, щоб не відволікати глядача від перегляду ролику, і тільки допомагати зануриться в потрібну атмосферу, та розставляє потрібні акценти в декількох кульмінаційних моментах.

ВИСНОВКИ

Українські художники, іллюстратори, дизайнери та інші творці майже кожного дня створюють свої роботи, для того, щоб звернути увагу до геноциду українського народу. Мій анімаційний короткометражний фільм зроблений з метою донести важливість такого простого слова, як свобода. Українці відстоюють свою свободу вже не перше століття. Наш народ звик мислити як вільні люди, бо свобода – це поняття, що дає людині сенс життя. Головним аспектом відчуття свободи – є незалежність, бо чим менше ми від чогось залежимо тим краще себе почуваємо. Наша країна вже багато років є незалежною, але, як ми можемо побачити, не усі це розуміють. Загарбники гадали, що якщо вони віднімуть наші території, то ми просто здамося та не будемо відстоювати свою свободу. Але, ми – українці, вільний народ, відчувши свободу лише один раз, ми більш ніколи неї не позбудемося.

Мій ролик розрахований на аудиторію від 12 до 60 років, тобто для усіх людей, що не є дуже вразливими до такої важкої теми. Анімація зроблена без слів, щоб кожна людина з будь-якого кутку світу могла зрозуміти сенс моєї роботи.

Проаналізувавши усі аналоги, я вирішила роботи сюжет заплутаним, та розділеним на декілька частин, які проживає кожен українець:

1. Відчай, відмовлення вірити у все, що відбувається навколо, відчуття безпорадності та небезпеки, ти наче знаходишся завжди під прицілом і кожна хвилина твого життя може бути останньою.
2. Боротьба, бажання хоч щось зробити, щоб захистити себе, рідних, та усю батьківщину, піти у саму гущу подій, аби позбутися страху та нав’язливих думок.

3. Ностальгія, відчуття, що ти втратив якусь частину свого життя, котру так сильно хочеться повернути, і відтепер доведеться боротися за неї.
4. Надія, відчуття, коли наче усе найважче вже за твоєю спиною і ти бачиш вихід із ситуації, тобі здається, що не все вже загублено, що Україна переможе, треба лише зачекати.

Про війну можна багато що розповідати, але іноді, потрібно лише побачити це, щоб відчути увесь жах людей, що це переживають.

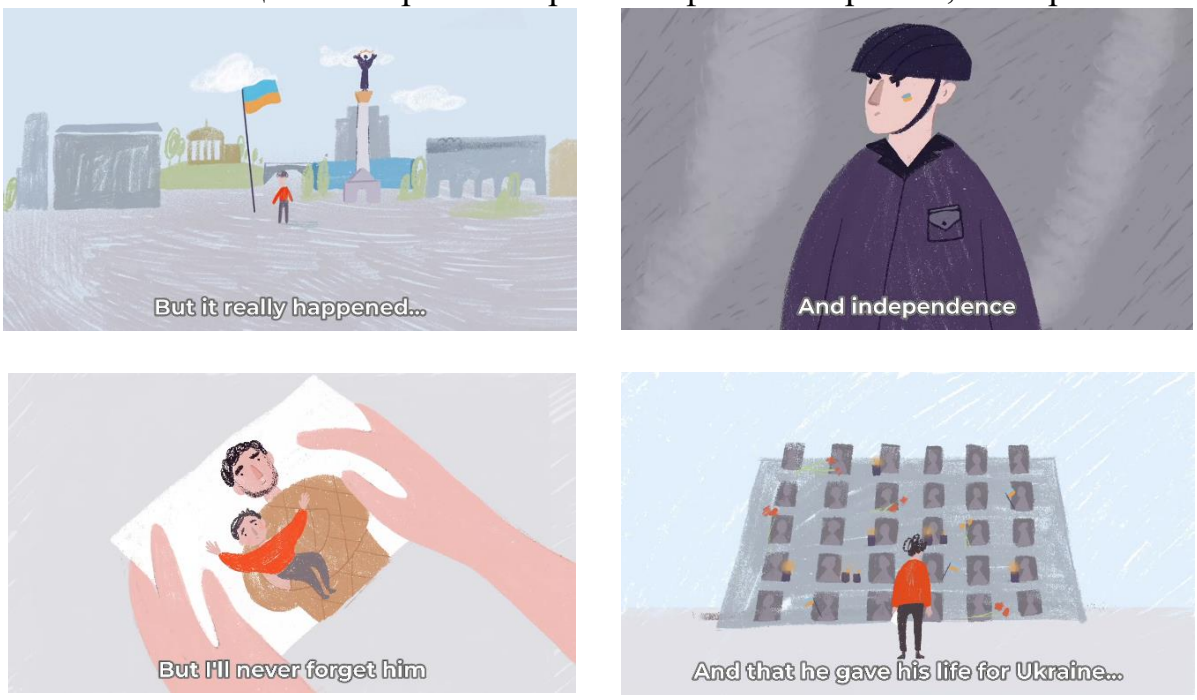
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Авторська стаття Максима Власова за темою «Свобода» URL: https://psichel.ru/svoboda/
2. Книга Віри Валле «Жага свободи» URL: https://www.academia.edu/33547851/%D0%96%D0%90%D0%93%D0%90_%D0%A1%D0%92%D0%9E%D0%91%D0%9E%D0%94%D0%98
3. Офіційне інтернет-представництво президента України Володимира Зеленського URL: https://www.president.gov.ua/news/robit-use-sho-mozhete-shob-mi-razom-vistoyali-v-cij-vijni-za-74041

ДОДАТОК І
АНАЛІЗ АНАЛОГІ

Рис.1.1 Анімаційний короткометражний фільм «Україна», 2022 р.

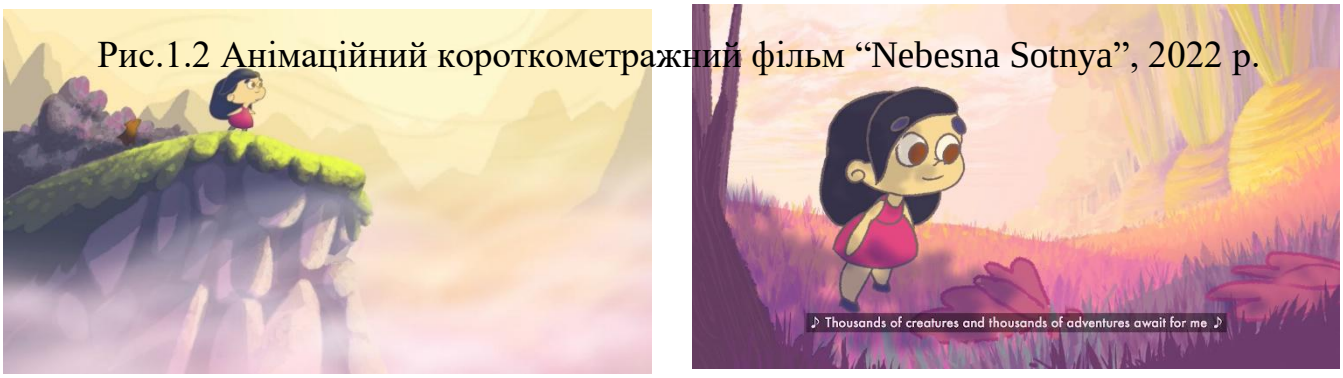
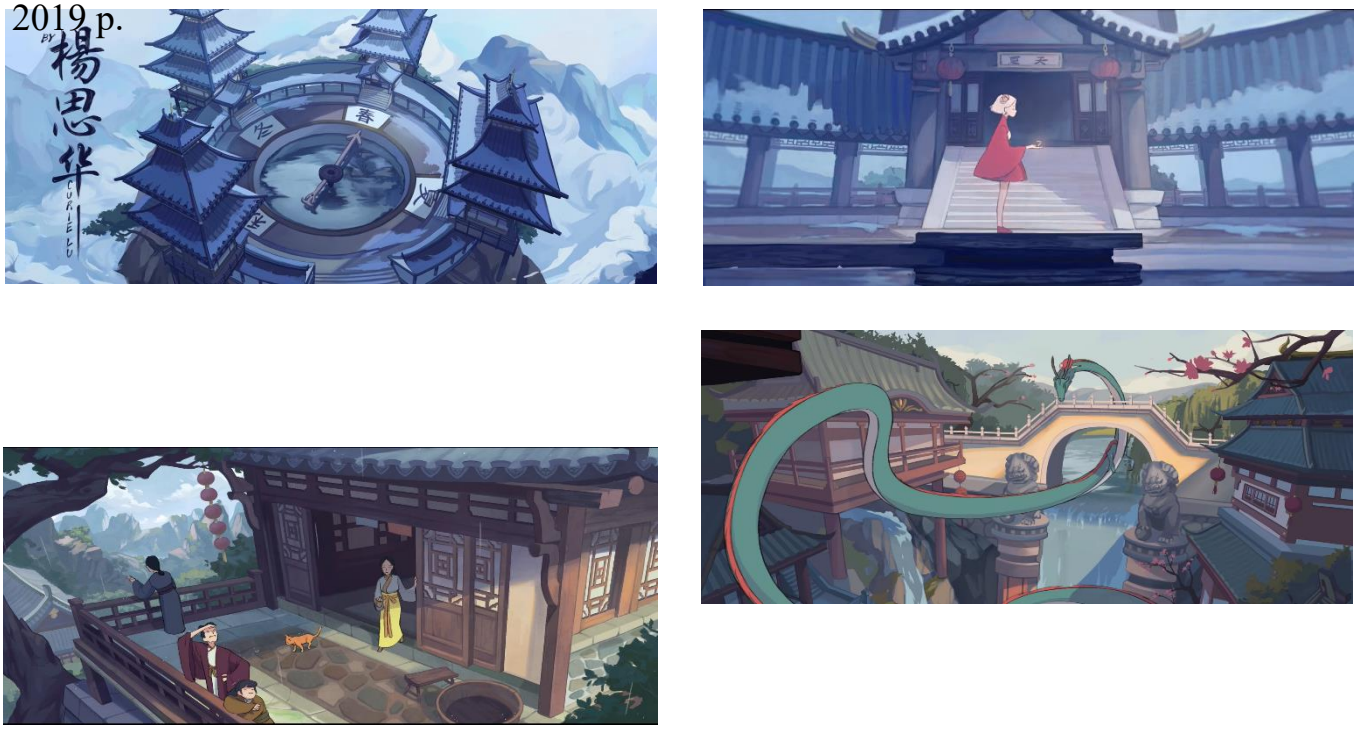

Рис.1.2 Анімаційний короткометражний фільм “Nebesna Sotnya”, 2022 р.

Рис. 1.3 Анімаційний короткометражний фільм “Mia y La Roca Perdida”, 2019 р.

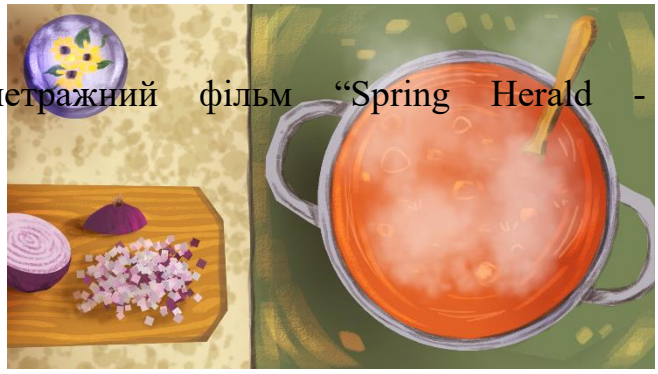

Рис. 1.4 Анімаційний короткометражний фільм “Spring Herald - 春天的信使”, 2019 р.

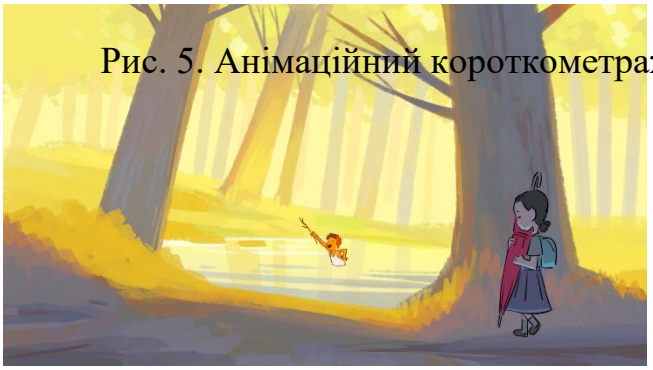
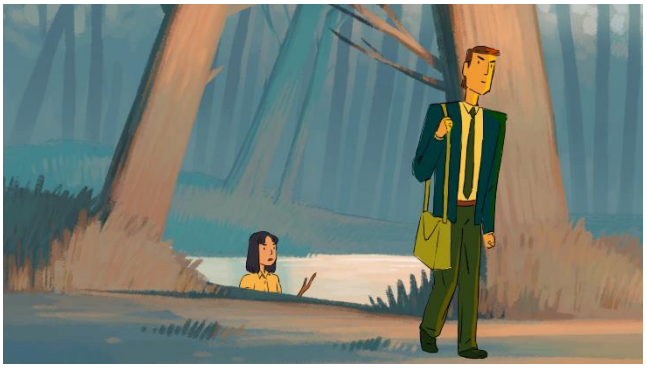

Рис. 5. Анімаційний короткометражний фільм “Home”, 2019 р.

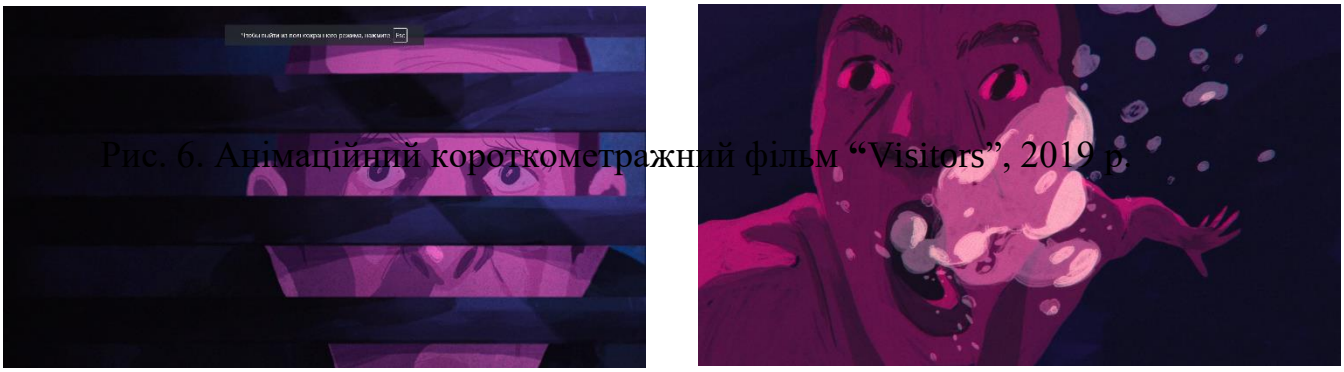

Рис. 6. Анімаційний короткометражний фільм “Visitors”, 2019 р.

Рис. 7. Опенінг Торинського кінофестивалю “LE STANZE DI ROL”, 2021 р.

Рис. 8. Анімаційний короткометражний фільм “That House”, 2019 р.

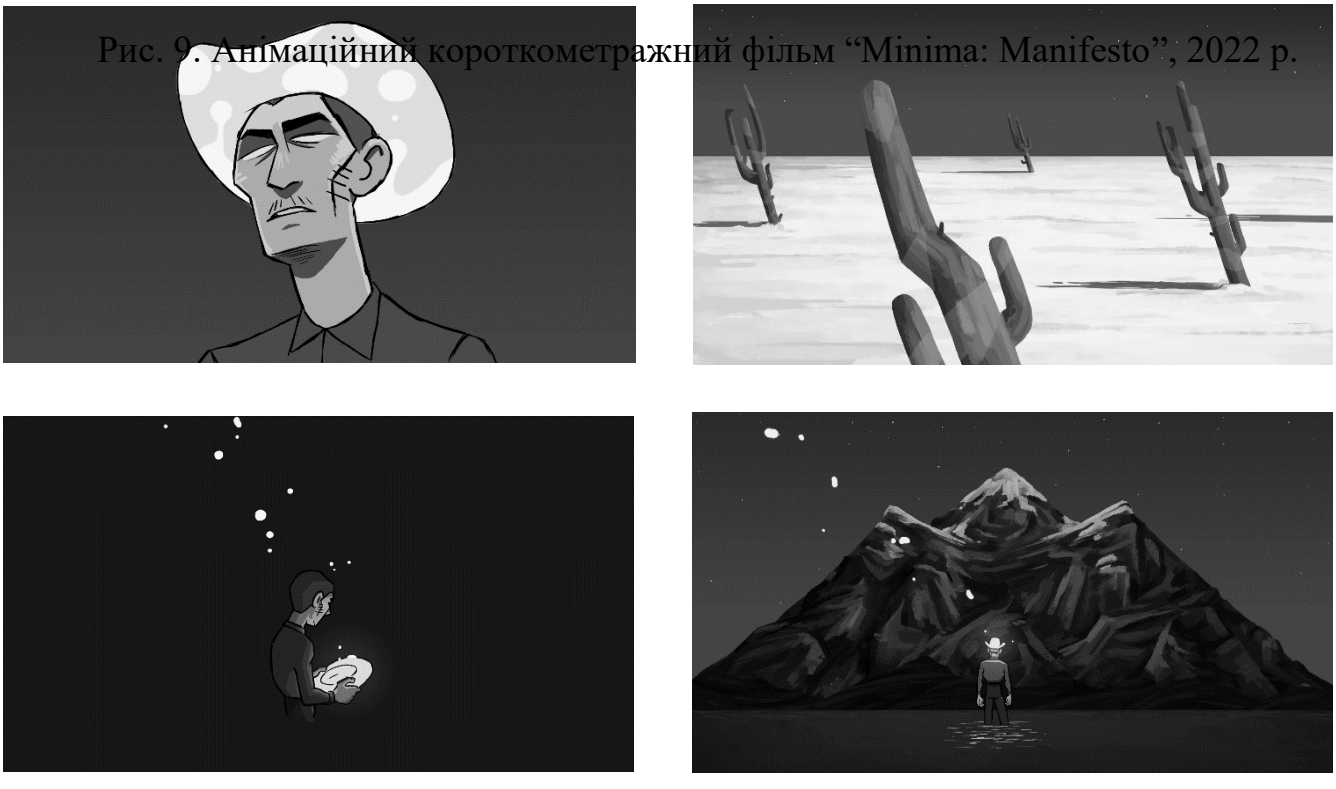
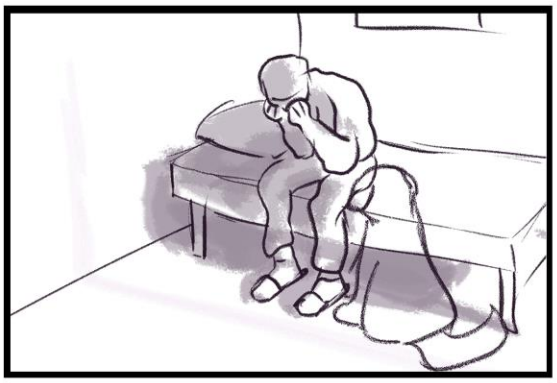

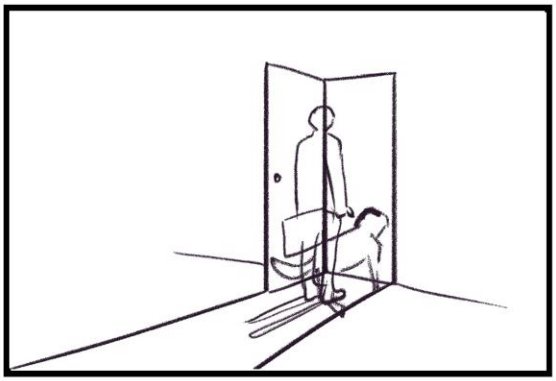
Рис. 9. Анімаційний короткометражний фільм “Minima: Manifesto”, 2022 р.

Рис. 10. Анімаційний короткометражний фільм “Passage”, 2019 р.

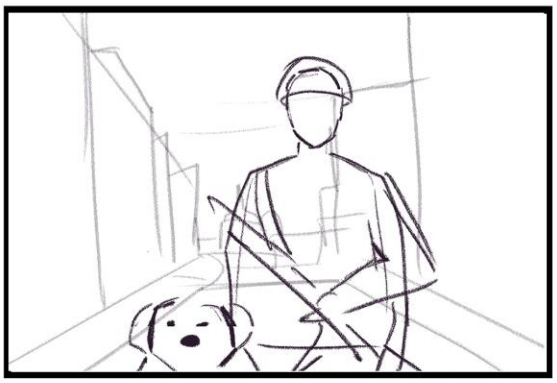
ДОДАТОК ІІ
ПРОЕКТНА ПРОПОЗИЦІЯ

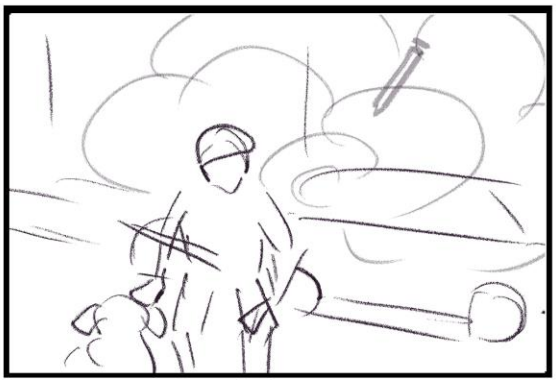
Відео починається з кімнати, в якій вимкнене світло, і горить лише одна свічка. На ліжку сидить чоловік, а біля нього сидить його вірний друг – пес. За вікном звучать гучні вибухи, від яких холоне кров.

Дім більше не може бути безпечним. Кожну хвилину наростає відчуття страху за життя своїх близьких, за те, що тобі дорого, и воно штовхає чоловіка йти захищати свою країну.

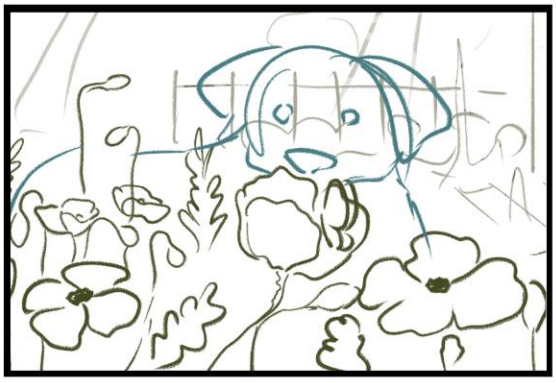
Чоловік і пес вже будучи військовими патрулюють вулиці міста та шукають міни та снаряди, які не вибухнули.

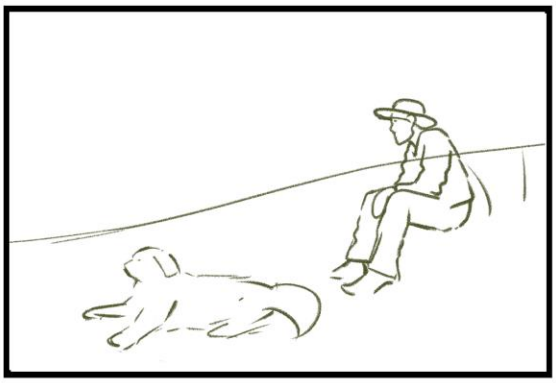
Пес щось знайшов та кличе чоловіка, і тут раптом в декількох метрах від них прилітає снаряд. Він вибухає від чого чоловік знепритомнів.

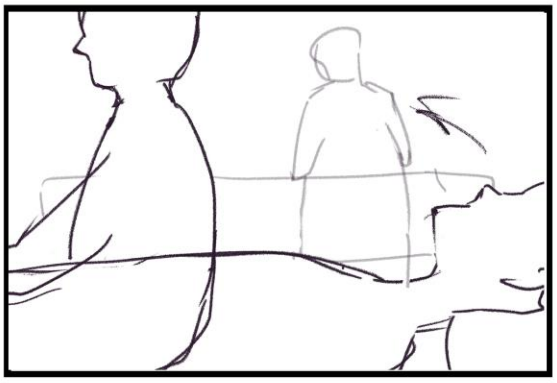

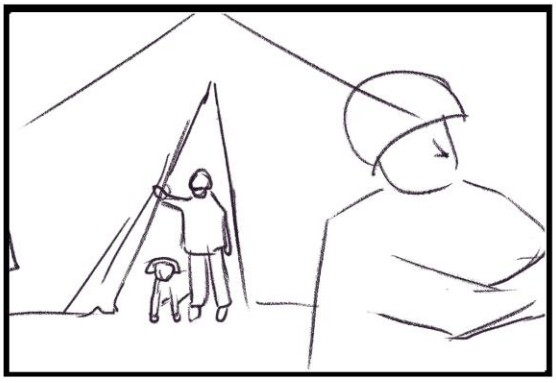
Щастливий пес бігає поміж квітів біля дому.

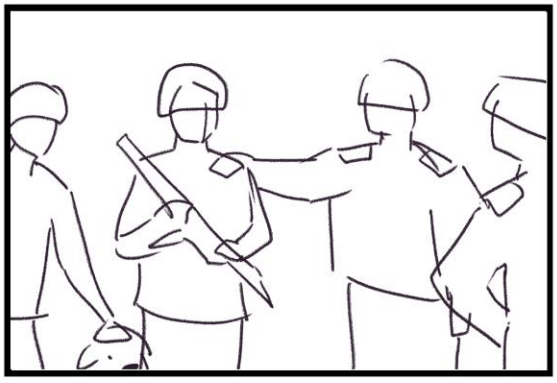
Вони збираються на прогулянку з собакою серед полів, таких любих і дуже знайомих.

І тут раптом він прокидається на ліжку в палатці. Біля нього ходить лікар і сидить його пес.

Він почуває себе добре і виходить на вулицю. Там він бачить своїх побратимів.

Він підходить до них з сильним бажанням боротися, та повернути все те, що окупанти посягнули забрати у всіх нас – безтурботне, щасливе життя.

Побратими дуже раді їх бачити і готові надалі захищати нашу країну.

ДОДАТОК ІІІ
ПОШУКОВІ ЕСКІЗИ